

Den här berättelsen handlar om ljus i natten, viskade hon. Om regn och ett träd i kvällningen. Man kan klättra upp i det trädet och vila där under stjärnhimlen. Det finns en lite koja där uppe också, fortsatte hon ivrigt. Där står en rykande kanna te. Och nybakat bröd. För den som kommer förbi. Och fåglarna har sitt bo lite längre upp i trädet. De kvittrar lågt en vacker melodi. Så att man somnar gott. Och när man vaknar hör man tranorna sjunga i morgonljuset. Jag var där. Jag hörde dem en gång. Och när man hör den sången då vet man att man är på väg. Att man kan hitta sin alldeles egna väg. Att man kommer att komma fram, till slut.

Charlotte Björck
den 27 september 2009